

اثر رژیم غذایی حاوی فروکتوز بالا بر روی پروفیل لیپیدی پلاسما و استرس اکسیداتیو قلب و کلیه در موش صحرایی

زکریا وهابزاده^۱، دکتر محمدحسن خادم انصاری^۲، دکتر علی ابوالفتحی^۳، عبدالرسول صفائیان^۴، دکتر فرشید بزرگی قراقوینلو^۵

تاریخ دریافت ۸۷/۰۴/۲۹ تاریخ پذیرش ۸۷/۰۶/۲۹

چکیده

پیش زمینه و هدف: اگرچه از تأثیر مقادیر متوسط فروکتوز بر متabolیسم کربوهیدرات‌ها و لیپیدها شواهد کمتری وجود دارد، مقادیر بالای فروکتوز موجب ناهنجاری‌های متabolیک متعددی در انسان و حیوانات آزمایشگاهی شده و به ایجاد استرس اکسیداتیو می‌انجامد. با توجه به این واقعیت در این مطالعه هدف ما بررسی اثر رژیم غذایی حاوی فروکتوز بالا (۱۵%) بر روی پروفیل لیپیدی پلاسما و بعضی از مارکرهای استرس اکسیداتیو در بافت‌های قلب و کلیه موش صحرایی می‌باشد.

مواد و روش کار: در این مطالعه ۱۶ رت نر بالغ در محدوده وزنی ۲۱۳±۵ به ۲ گروه ۸ تایی شامل گروه کنترل و گروه فروکتوزی تقسیم و به مدت ۶ هفته دو نوع رژیم غذایی مربوطه را دریافت کردند. وزن آنها در پایان هر هفته و میزان مصرف آب و غذای آنها به تعداد سه بار در طول مطالعه اندازه‌گیری شد. پس از خون‌گیری از رت‌ها در پایان دوره در پلاسما تری گلیسرید (TG)، کلسترول تام، LDL-C، HDL-C و ظرفیت تام آنتی اکسیدانت و در مایع رؤی هموژن تهیه شده از قلب و کلیه در بافر فسفات با pH 7.4 مالون دی آلدید (MDA)، آنزیم‌های گلوتاتیون پراکسیداز (GPx) و سوپراکسید دیسموتاز (SOD) با استفاده از کیت‌های مربوطه اندازه‌گیری و داده‌ها با استفاده از آزمون T-Test در SPSS تحلیل گردید.

یافته‌ها: در اثر رژیم غنی شده با فروکتوز تفاوت معنی‌داری در افزایش وزن و میزان مصرف آب رت‌ها ایجاد نشد ($P > 0.05$) ولی میزان مصرف غذای رت‌ها کاهش پیدا کرد ($P = 0.000$). فروکتوز باعث افزایش تری گلیسرید پلاسما ($P = 0.040$ ، مقدار مالون دی آلدید (MDA) در قلب ($P = 0.000$) و کلیه ($P = 0.002$) و کاهش معنی‌داری در فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز (SOD) در قلب ($P = 0.047$) و کلیه ($P = 0.034$) و گلوتاتیون پراکسیداز (GPx) در کلیه ($P = 0.018$) شد. کاهش ظرفیت تام آنتی اکسیدان در پلاسما در اثر فروکتوز معنی‌دار نبود ($P = 0.108$).

نتیجه گیری: این تحقیق نشان داد که رژیم غنی شده با فروکتوز باعث افزایش معنی‌داری در مقدار تری گلیسرید پلاسما، مقادیر MDA در قلب و کلیه و کاهش فعالیت آنزیم‌های SOD و GPx در قلب و کلیه شده و استفاده از این رژیم ممکن است به ایجاد استرس اکسیداتیو و ناهنجاری‌های شدید متabolیکی منجر شود.

کلید واژه‌ها: فروکتوز، گلوتاتیون پراکسیداز، سوپراکسید دیسموتاز، استرس اکسیداتیو، ظرفیت تام آنتی اکسیدان

مجله پزشکی ارومیه، سال نوزدهم، شماره سوم، ص ۲۵۶-۲۴۹، پاییز ۱۳۸۷

آدرس مکاتبه: ارومیه، دانشکده پزشکی، گروه بیوشیمی و تغذیه، تلفن: ۰۹۱۴۱۴۱۵۸۷۹

E-mail: mhansari1@hotmail.com

^۱ کارشناس ارشد گروه بیوشیمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

^۲ دانشیار گروه بیوشیمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه (نویسنده مسئول)

^۳ دانشیار گروه بیوشیمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

^۴ مریم گروه آمار و اپیدمیولوژی دانشکده بهداشت و تغذیه دانشگاه علوم پزشکی تبریز

^۵ استادیار گروه پاتولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مقدمه

تغذیه مزمن با فرکتوز باعث کاهش فعالیت آنزیم گلوکیناز و افزایش فعالیت آنزیم گلوکز-۶-فسفاتاز می‌شود (۳). قرارگیری کبد در معرض مقادیر بالای فروکتوز به مدت طولانی لیپوژن را به سرعت تحریک کرده، منجر به انباشت لیپید و تشکیل ذرات VLDL در کبد شده که آن هم به نوبه خود حساسیت انسولینی را کاهش داده، مقاومت انسولینی و عدم تحمل گلوکز کبدی ایجاد می‌کند. مکانیسم‌های پدید آورنده عوارض رژیم غذی از فروکتوز در مدل حیوانی هنوز کاملاً مشخص نیست، با این حال رژیم پر فرکتوز باعث ایجاد هیپرلیپیدمی می‌شود و احتمال دارد آسیب اکسیداتیو را تسهیل کند. این اثرات منفی فروکتوز باعث شده است که امروزه تحقیقات گسترده‌ای در این زمینه انجام گیرد لذا این مطالعه با هدف بررسی اثر رژیم غذایی حاوی مقادیر بالای فروکتوز بر روی پروفیل لیپیدی در سرم و برخی از مارکرهای استرس اکسیداتیو در بافت‌های قلب و کلیه موش صحرایی انجام یافته است.

مواد و روش کار

تمام آزمایشاتی که در این مطالعه بر روی رتها انجام گرفته است از اصول پرورش و نگهداری حیوانات آزمایشگاهی (NIH publication no.85-23, revised 1985) پیروی می‌کند. در این مطالعه ۱۶ رت نر سفید بالغ از نژاد Wistar با سن ۴۵ روز و محدوده وزنی 213 ± 5 گرم استفاده شد. بعد از این‌که رتها با محیط سازگاری پیدا کرده‌اند آنها را به دو گروه ۸ تایی شامل گروه کنترل و گروه فروکتوزی تقسیم کرده به طوری که در هر قفس ۴ عدد موش در یک سیکل نوری ۱۲ ساعت روشناختی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شد. گروه کنترل رژیم غذایی استاندارد شامل اجزای نشاسته (۶۵٪) به عنوان منبع کربوهیدراتی، پروتئین خام (۲۰٪)، فیبر خام (۶٪)، چربی خام (۶٪)، لیزین (۰٪)، متونین و هموسیستین (۰٪)، فسفر قابل جذب (۴٪)، NaCL (۰٪)، Ca²⁺ (۱۵٪) و آب را به شکل آزاد و همیشه در دسترس دریافت کردند. گروه فروکتوزی رژیم غذایی غنی شده با فروکتوز شامل همان اجزای غذایی کنترل را دریافت می‌کردند به استثنای این‌که در آن نشاسته با فروکتوز (۶۵٪) جایگزین شده بود. غذای غنی شده با فروکتوز به صورت دستی، هفتگی و تازه تهیه می‌شد. موش‌ها در گروه‌های مربوطه به مدت ۶ هفته نگهداری شدند. وزن رتها در پایان هر هفته و میزان آب و غذایی به تعداد ۳ بار در اوایل، اواسط و اواخر دوره اندازه‌گیری شد. در پایان دوره مطالعه، موش‌ها را با ۰/۲ سی سی کتامین و ۰/۳ سی سی زیالازین ۱۰٪ بی‌هوش کرده و مستقیماً از قلب با سرنگ خون‌گیری و به لوله‌های هپارینه منتقل شد. پلاسمای هپارینه شده بعد از

از هزاران سال پیش انسان‌ها روزانه ۲۰-۲۰ گرم فروکتوز را عمدهاً از طریق میوه‌های تازه دریافت می‌کردند. امروزه غربی شدن (Westernization) رژیم‌های غذایی منجر به افزایش معنی‌داری در دریافت فروکتوز شده است به طوری که رقم مذکور به ۸۵ تا ۱۰۰ گرم در روز افزایش یافته است، فرکتوز، به آسانی از غذا جذب شده و اصولاً به سرعت از کبد متابولیزه می‌شود. فروکتوز می‌تواند اتمهای کربن را هم برای گلیسرول و هم بخش آسیل تری‌گلیسریدها فراهم کند بنابراین یک القاء کننده مناسب برای لیپوژن نوساز (de novo) می‌باشد. مقادیر بالای فروکتوز را می‌توان منابع نسبتاً بدون تنظیم استیل کوآنزیم A دانست (۲،۱).

رژیم‌های فروکتوزی به عنوان غذایی سالم برای بیماران دیابتی، پیش‌دیابتی و جمعیت‌های نرمال در دو دهه گذشته مصرف فرایندهای داشته است. اگرچه شواهد کمی وجود دارد که مقادیر متوسط فرکتوز اثرات تعیین‌کننده‌ای بر متابولیسم کربوهیدرات‌ها و لیپیدها دارد، مقادیر بالای فروکتوز با ناهنجاری‌های متابولیک متعددی در انسان و حیوانات آزمایشگاهی همراه می‌شود (۳).

تغذیه با فروکتوز هم متابولیسم قند و هم چربی را تحت تاثیر قرار می‌دهد و با ایجاد تغییراتی در مراحل اولیه انتقال درون سلولی انسولین (Signal Transduction) مهمنی در ایجاد مقاومت انسولینی دارد (۷). رژیم‌های غذایی غنی از ساکاروز و فروکتوز در مدل‌های حیوانی به کار گرفته شده است تا تغییرات متابولیکی که سندروم X نامیده می‌شود، ایجاد شود. سندروم X ناهنجاری است که در آن مقاومت انسولینی، عدم تحمل گلوکز، هیپرتانسیون، دیس لیپیدمی و شیوع بالای بیماری قلبی - عروقی وجود دارد (۳-۷).

در ارتباط با سایر اثرات تغذیه با فروکتوز می‌توان عنوان کرد که: تغذیه با فرکتوز از طریق کاهش دفاع آنتی اکسیدانی و تشدید تولید رادیکال‌های آزاد اثرات مخرب اکسیداتیو را تسهیل کند (۸،۴،۶)، با کاهش آنزیم‌های شنت هگزوز منوفسفات (HMP) منجر به کاهش تولید NADH_{H+} و NADPH_{H+} شده و در نتیجه رادیکال‌های آزاد درون سلول را افزایش می‌دهد (۹). با افزایش کاتابولیسم فرکتوز انژی سلول تخلیه شده و در نتیجه حساسیت به پراکسیداسیون لیپیدها بیشتر می‌شود (۴). تغذیه با فرکتوز منجر به افزایش گلوکز ناشستایی شده (۴،۳)، شرایط هیپرلیپیدمیک ایجاد کرده و باعث کاهش فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز و سایر آنزیم‌های آنتی اکسیدانی می‌شود (۱۰،۴). تغذیه با فرکتوز منجر به انباشت کلرلن (۱۱) و افزایش غلظت Ca²⁺ پلاکتی و فشار خون سیستولی می‌شود (۱۲،۵).

تترازولیوم کلرید (I.N.T) واکنش می‌دهد و رنگ قرمز فورمازن را تولید می‌کند، استفاده می‌شود. فعالیت سوپراکسید دیسموتاز از روی شدت و درجه مهار این واکنش سنجیده می‌شود. میزان فعالیت سوپراکسید دیسموتاز (U/mg Protein) بر حسب (SOD) بافتی ثبت شد. اندازه‌گیری مالون دی آلدئید (MDA) در هموژنای Uchiyama and Mihara and انجام گرفت (۱۴)، بدین ترتیب که نیم میلی‌لیتر از هموژنای تهیه شده از بافت‌های کلیه و قلب رت‌ها مطابق روش Uchiyama and Mihara and انجام گرفت (۱۴)، بدین ترتیب که نیم میلی‌لیتر از هموژنای تهیه شده از بافت‌های کلیه و قلب رت‌ها با ۳ میلی‌لیتر از محلول H_3PO_4 (۱ % v/v) مخلوط، ۱ میلی‌لیتر از محلول تیوبارتوریک اسید (0.67 % w/v) به آن اضافه شده و سپس مخلوط حاصل به مدت ۴۵ دقیقه در بن ماری در حال جوش حرارت داده شد. پس از استخراج محلول رنگی حاصل با ۳ میلی‌لیتر بوتانیل نرمال، جذب نوری در طول موج ۵۳۲ نانومتر با استفاده از تراامتوكسی پروپان به عنوان استاندارد خوانده شد. مقادیر مالون دی آلدئید (MDA) بر حسب نانومول در میلی‌گرم پروتئین (nm/mg protein) ثبت و بیان شد.

آنالیزهای آماری: آنالیزهای آماری با استفاده از SPSS 11.9 و آزمون T-Test آنجام گرفت. تمام داده‌ها به صورت $Mean \pm SE$ بیان شد. $P < 0.05$ به عنوان معنی‌دار بودن آماری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نتایج به دست آمده از این مطالعه در ۳ بخش ذیل قابل ارائه است.
(الف) یافته‌های مربوط به وزن، میزان مصرف غذا و آب رت‌ها: این یافته‌ها نشان داد که وزن اولیه 20.8 ± 4.9 گرم، وزن نهایی 26.1 ± 8.3 گرم و افزایش وزن 5.3 ± 2.5 گرم در گروه فروکتوز با مقادیر 22.6 ± 6.2 گرم و 21.8 ± 6.1 گرم و 28.8 ± 7.0 گرم به ترتیب در گروه کنترل از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری نداشت ($P = 0.05$). میزان مصرف اولیه ($P = 0.000$)، مصرف میان دوره ($P = 0.000$) و میزان مصرف آب در هیچ‌کدام از مراحل مطالعه تفاوت معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$).

(ب) یافته‌های مربوط به پروفیل لیپیدی و ظرفیت تام آنتی اکسیدانت رت‌ها: در بین پارامترهای بررسی شده در پلاسمای موش‌های صحرایی در این مطالعه، در مقایسه با گروه کنترل، فروکتوز فقط باعث ایجاد افزایش معنی‌داری در مقدار تری‌گلیسرید پلاسما شد ($P = 0.040$) و در سایر موارد تفاوت معنی‌داری از لحاظ آماری ایجاد نکرد ($P > 0.05$) (جدول ۱).

سانتریفیوژ در دور 5000 rpm به مدت ۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد (Sigma 2K15C,Germany) در دو قسمت مجذأ جدا و تا زمان آنالیز برای انجام آزمایش‌های بیوشیمیایی در دمای -80°C درجه سانتی گراد نگهداری شد. قلب و کلیه موش‌ها به سرعت برداشته، توزین و بعد از شستن در سرم فیزیولوژیک سرد به سرعت در ازت مایع انداخته و در نهایت تا زمان انجام آزمایش‌های بافتی در دمای -80°C درجه سانتی گراد نگهداری شدند. برای انجام آزمایشات بافتی، قلب و کلیه موش‌ها در نسبت ۱ به ۵ با فر فسفات با pH 7.4 توسط هموژنایزر (Heidolph DAIX 900,6F, Germany) به مدت ۲ دقیقه هموژن شدید. هموژنای تهیه شده در دور 8000 rpm و دمای ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ شد و مایع رویی آن پس از سانتریفیوژ در ۳ قسمت مجذأ در میکروتیوب‌های $1/5$ سی‌سی جداسازی شد و برای انجام آزمایش‌های بافتی مورد استفاده قرار گرفت.

آزمایش‌های مربوط به خون در پلاسمای هپارینه به دست آمده از رت‌های مورد مطالعه، تری‌گلیسرید (TG)، LDL-C، HDL-C و کلسترول تام (TC) با استفاده از کیت‌های ELITECH (RIA-1000) در دستگاه اتوآنالیزور (Zone Industrielle,France) و ظرفیت تام آنتی اکسیدانت با کیت راندوکس (Randox laboratories,Crumlin,UK) در دستگاه اتوآنالیزور (Alcyon300) اندازه‌گیری شد.

آزمایشات بافتی

غلظت پروتئین تام در قلب و کلیه رت‌ها با روش برادفورد و استفاده از آلبومین سرم گاوی به عنوان استاندارد اندازه‌گیری شد (۱۳). فعالیت گلوتاتیون پراکسیداز (GPx) با استفاده از کیت راندوکس در قلب و کلیه اندازه‌گیری شد. در این روش گلوتاتیون پراکسیداز (GPx) موجود در مایع رویی هموژنای بافت قلب و کلیه اکسیداسیون گلوتاتیون (GSH) را به وسیله، کومن هیدروپراکسید (ROOH) کاتالیز می‌کند. در حضور گلوتاتیون ردکتاز (GR) و NADPH به $NADP^+$ به شکل احیا شده آن بر می‌گردد. در طی این واکنش کاهش میزان جذب در طول موج 340 nm اندازه‌گیری می‌شود. میزان فعالیت آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز (GPx) بافتی بر حسب $U/\text{mg Protein}$ بافتی ثبت شد. فعالیت سوپراکسید دیسموتاز (SOD) توسط کیت راندوکس در هموژنای تهیه شده از بافت‌های کلیه و قلب رت‌ها اندازه‌گیری شد. در این روش از گزانتین و گزانتین اکسیداز (XOD) برای تولید رادیکال‌های سوپراکسید که با -2 (۴-ایدووفنیل)- 3 -(۴-نیتروفنیل)- 5 -فنیل

جدول (۱): سطح پلاسمائی تری گلیسرید، HDL-C، LDL-C، رژیم غذایی غنی شده از فروکتوز و گروه کنترل (Means \pm SE).

Pvalue	گروه کنترل	گروه فروکتوزی	متغیر مورد بررسی
.۰۴۰	۲/۸۹ \pm ۵۲/۸۷	۱۱/۱۴ \pm ۹۸/۳۷	تری گلیسرید (mg/dl)
.۰۵۴۷	۱/۷۹ \pm ۳۰/۶۲	۳/۹۶ \pm ۳۶/۸۷	(mg/dl) LDL-C
.۰۷۳۹	.۱/۸۱ \pm ۵۶/۷۵	.۰/۸۳ \pm ۵۴/۱۲	(mg/dl) HDL-C
.۰۱۸۹	۲/۳۲ \pm ۹۷/۹۵	۴/۰۷ \pm ۱۱۰/۶۷	کلسترول تام (mg/dl)
.۰۱۰۸	.۰/۰۲ \pm ۰/۸۷	.۰/۰۲ \pm ۰/۷۹	ظرفیت تام آنتی اکسیدانت (mmol/L)

جدول (۳): میزان مالون دی آلدئید (MDA)، فعالیت آنزیمهای گلوتاتیون پراکسیداز (GPX) و سوپراکسید دیسموتاز (SOD) بافت کلیه موش های صحرایی گروه کنترل و دریافت کننده رژیم پرفروکتوز (Means \pm SE).

Pvalue	گروه فروکتوزی	گروه کنترل	متغیر مورد بررسی
.۰۰۰۲	.۰/۶۶ \pm ۱۵/۴۴	.۱/۰۲ \pm ۱۰/۷۹	مالون دی آلدئید (nmol/mg.protein)
.۰۰۱۸	.۰/۶۲ \pm ۳/۷۴	.۰/۸۳ \pm ۶/۷۴	گلوتاتیون پراکسیداز (μmol/mg. protein)
.۰۰۳۴	.۰/۱۶ \pm ۰/۰۶	.۰/۱۷ \pm ۷/۰۲	سوپراکسید دیسموتاز (U/mg. protein)

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه تجویز رژیم فروکتوزی باعث ایجاد تغییرات معنی داری در وزن بدن رتها نشده است. در مطالعات AT Nandhini و همکاران (۵)، Patric و همکاران (۳)، Jerome و همکاران (۶)، Kannappan (۱۵) و Marie (۱۶) در اثر رژیم همکاران و نیز مطالعه Asako و همکاران (۱۶) در اثر رژیم فروکتوزی تفاوت معنی داری در وزن بدن موش ها در مقایسه با گروه کنترل ایجاد نشد نتایج مطالعه ما هم با نتایج مطالعات فوق از این حیث مطابقت دارد.

در مطالعات Sherlock و همکاران (۱۷) و Robin و همکاران (۱۸) مصرف فروکتوز باعث افزایش وزن بدن رتها نسبت به گروه

ج) یافته های مربوط به استرس اکسیداتیو رتها: در این مطالعه در اثر تجویز رژیم فروکتوزی، تقریباً تفاوت معنی داری در کلیه پارامترهای استرس اکسیداتیو مربوط به قلب و کلیه در مقایسه با گروه کنترل ایجاد شده بود. به طوری که رژیم فروکتوزی باعث افزایش معنی داری در مقدار مالون دی آلدئید (MDA) در قلب ($P=0/000$) و کلیه ($P=0/002$)، کاهش معنی داری در فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز (SOD) در قلب ($P=0/034$) و کلیه ($P=0/047$) و گلوتاتیون پراکسیداز (GPX) در قلب (غيرمعنی دار، $P=0/052$) و کلیه ($P=0/018$) شده است.

(جدول ۳،۲).

جدول (۲): میزان مالون دی آلدئید (MDA)، فعالیت آنزیمهای گلوتاتیون پراکسیداز (GPX) و سوپراکسید دیسموتاز (SOD) بافت قلب موش های صحرایی گروه کنترل و دریافت کننده رژیم پرفروکتوز (Means \pm SE).

Pvalue	گروه فروکتوزی	گروه کنترل	متغیر مورد بررسی
.۰۰۰۰۰	.۱/۸۰ \pm ۱۰/۵۰	.۰/۳۵ \pm ۵/۳۹	مالون دی آلدئید (nmol/mg.protein)
.۰۰۵۲	.۰/۳۹ \pm ۶/۱۶	.۰/۴۱ \pm ۸/۰۷	گلوتاتیون پراکسیداز (μmol/mg. protein)
.۰۰۴۷	.۰/۰۸ \pm ۵/۲۶	.۰/۰۴۰ \pm ۶/۱۳	سوپراکسید دیسموتاز (U/mg. protein)

میران فروکتوز تجویز شده متفاوت بوده است (۱۹,۳) یا علاوه بر فروکتوز، نشاسته یا سایر کربوهیدراتها حضور داشته است و دوره مطالعه طولانی تر یا کوتاه تر بوده است (۲۰,۱۶,۳).

میزان مصرف روزانه آب در رت‌ها به طور متوسط ۳۰-۵۰ میلی‌لیتر گزارش شده است (۱۲). در این مطالعه رژیم غذی شده با فروکتوز باعث ایجاد تفاوت معنی‌داری در مصرف آب نشد. در مطالعات قبلی هم تجویز فروکتوز تفاوتی در میزان مصرف آب ایجاد نکرده بود (۲۱,۱۵,۱۶,۳-۵).

ایجاد هیپرتری گلیسریدی توسط کربوهیدرات‌ها در رت به سادگی امکان پذیر است و تغذیه با فروکتوز از این منظر بسیار توانمند است (۲۲) همان‌طوری که قبل از اشاره شد فروکتوز در مسیر متabolیسم خود از مرحله محدود کننده سرعت گلیکولیز نمی‌گذرد لذا در انتهای این مسیر متabolیک با سرعت و میزان بیشتری استیل کوآنزیم A تولید می‌کند که در نهایت منجر به افزایش تولید اسیدهای چرب و VLDL در کبد می‌شود (۲,۱). این مطالعه نشان داد که فروکتوز باعث افزایش بسیار معنی‌داری در مقدار تری‌گلیسرید رت‌های دریافت کننده رژیم غذی شده با فروکتوز می‌شود. به طوری که در گروه فروکتوز نسبت به گروه کنترل یک افزایش ۴۶ درصدی در میزان تری‌گلیسرید خون ایجاد شده است. در مطالعات متعددی علت افزایش تری‌گلیسرید توسط فروکتوز تشکیل بسیار زیاد گلیسرول ۳-فسفات (۲)، تشدید لیپوژنر، تولید فوق العاده VLDL-TG در کبد، کاهش کلیرانس تری‌گلیسرید به واسطه افزایش مقاومت انسولینی (۲۳,۲۲) و افزایش فعالیت آنزیم گلوکز-۶-فسفات دهیدروژناز (G6PD) در رت‌های دریافت کننده رژیم فروکتوزی عنوان شده است (۱۷).

Katsurada و همکارانش، افزایش بیان ژن چند آنزیم از جمله آنزیم اسید چرب سنتاز را مسئول تشدید سنتز تری‌گلیسرید در کبد می‌دانند (۲۴) از طرفی Hara و همکارانش عنوان کرده‌اند که تغذیه با فروکتوز فعالیت لیپو پروتئین لیپاز را کاهش می‌دهد (۲۵). چندین یافته نشان می‌دهد که اثر رژیم فروکتوزی بر تری‌گلیسرید پلاسما بعد از صرف غذا بیشتر از حالت فقر غذایی است (۲۶).

از مکانیسم‌هایی که منجر به افزایش استرس اکسیداتیو در اثر تغذیه با فروکتوز می‌شود می‌توان به کاهش تولید NADPH (۹)، تخلیه انرژی سلولی در اثر تنظیم منفی شسته‌گذوز منوفسفات (HMP) (۹)، تخلیه انرژی سلولی و افزایش حساسیت به پراکسیداسیون لیپیدی (۱)، گلیکوزیلاسیون زیر واحدهای Lys و پیره در آنزیم سوپراکسید دیسموتاز (Cu-Zn SOD) (۱۰) کاهش مقدار Cu و Zn در بافت‌های کبد، عضله و گلوبول قرمز و در نتیجه کاهش فعالیت (Cu-Zn SOD) (۲۷,۳) اشاره کرد.

کنترل شده بود. Robin و همکارانش در مقایسه اثرات متمایز ساکاروز فروکتوز و گلوکز بر چاقی ناشی از کربوهیدرات‌ها در رت‌ها نشان دادند که تجویز محلول ۳۲ درصد فروکتوز به همراه رژیم غذایی نرمال باعث افزایش وزن بیشتری در وزن بدن نسبت به گروه کنترل که فقط رژیم غذایی معمولی داشتند گردید. نتایج مطالعه ما با دو مطالعه اخیر متناقض بوده است. علت وجود این مطالعه برای اثر فروکتوز بر وزن بدن را می‌توان به تفاوت در میزان فروکتوز اضافه شده به غذا (۳۰-۶۰ درصد)، مدت زمان دوره مطالعه، سن و جنس حیوان مورد مطالعه مربوط دانست.

در این مطالعه در گروه فروکتوزی در طول مدت مطالعه میزان مصرف غذای رت‌ها تعییر پیدا کرده است به طوری که این کاهش در پایان دوره از لحاظ آماری معنی‌داری بوده است. بر طبق مطالعات انجام گرفته توسط Nandhini و همکاران (۵)، Patric و همکاران (۳)، Jerome و همکاران (۶)، Marie و همکاران (۱۹) و Mطالعه Shirley و همکارانش (۲۰) در اثر تجویز رژیم غذی از فروکتوز، میزان مصرف غذای رت‌ها هر چند که روند کاهشی دارد ولی معنی‌دار نیست. در مطالعه Robin و همکارانش میزان مصرف کنندی و درصد کالری به شکل قند در رت‌های دریافت کننده محلول ۳۲ درصد فروکتوز در مقایسه با سایر محلول‌های کنندی کمتر بوده است.

یکی از علل‌هایی که احتمالاً باعث شده است در گروه دریافت کننده رژیم غذی از فروکتوز، میزان مصرف غذا کاهش معنی‌داری داشته باشد این است که فروکتوز در فرآیند کاتabolیسم و سوختن از مسیرهای محدود کننده سرعت گلیکولیز نمی‌گذرد لذا متabolیسم آن از سریع‌تر بوده و این وضعیت منجر به فراهم آمدن رژیم بیشتری از رژیم غذی شده با فروکتوز می‌شود (۲,۱). بدین ترتیب احتمالاً پر کالری بودن رژیم فروکتوزی استفاده شده در این مطالعه عامل کاهش میزان مصرف غذا در رت‌های دریافت کننده فروکتوز بوده است کما این که در این گروه کاهش معنی‌داری در وزن رخ نداده است. یکی دیگر از دلایلی که احتمالاً باعث کاهش مصرف غذا در رت‌های گروه فروکتوزی شده است شیرین بودن رژیم فروکتوزی استفاده شده بوده است. از آنجایی که در این رژیم ۶۵/۱ درصد وزنی غذا و تقریباً تنها منبع کربوهیدراتی، را قند فروکتوز تشکیل می‌داده، احتمالاً شیرینی زیاد غذا موجب کاهش اشتتها و تمایل رت‌ها به خوردن غذا شده است. از دلایل دیگری که احتمالاً در زمینه میزان مصرف غذا در اثر رژیم غذی شده با فروکتوز، با مطالعات قبلي تناقض ایجاد کرده است، تفاوت در میزان فروکتوز اضافه شده به رژیم غذایی، دسترسی به سایر کربوهیدرات‌ها و مدت زمان مطالعه می‌باشد به طوری که در بعضی از مطالعات انجام گرفته با رژیم غذی از فروکتوز در گذشته،

ما هم احتمالاً اثرفروکتوز بر روی ظرفیت تمام آنتی اکسیدانت در خون (جدول ۱) به خوبی ظاهر نشده یا به عبارتی دیگر ظرفیت تمام آنتی اکسیدانت خون شاخص خوبی برای ظهور اثرفروکتوز براسترس اکسیداتیو بافتی نبوده و بدین خاطر اثرآن باشدتی که در قلب و کلیه وجود داشت در خون ظاهر نشده است.

این تحقیق نشان دهنده این است که رژیم غذایی غنی شده با فرکتوز (۶۵/۱ درصد) باعث افزایش معنی داری در مقدار تری گلیسرید پلاسمای و مقدار MDA در قلب و کلیه و نیز کاهش معنی داری در فعالیت آنزیم های SOD و GPX در قلب و کلیه می شود.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از جناب آقای دکتر اسحاق کریمی، دکتر عادل صابری وند، دکتر ناصر آراق، دکتر ناصر محمودی اقدم، مهندس امیر منصور وطن خواه و مهندس مجید عزیزی و سایر دوستانی که در این طرح صمیمانه ما را همکاری کردند، تشکر و قدردانی می شود.

References:

- Heather B, Lisa F, Khosrow A. Fructose, insulin resistance, and metabolic dyslipidemia. *Nutr Metab* 2005; 2:5.
- Sleder J, Chen YD, Cully MD, Reaven GM. Hyperinsulinemia in fructose-induced hypertriglyceridemia in the rat. *J Metab* 1980; 29(4):303-5.
- Patrice F, Eliane R, Jean LL, Marie J R, Alain F, Serge H. Vitamin E improves the free radical defense system potential and insulin sensitivity of rats fed high fructose diets. *J Nutr* 1997; 127: 103-7.
- Nandhini ATA, Thirunavukkarasu V, Ravichandran MK, Anuradha CV. Effect of taurine on biomarkers of oxidative stress in tissues of fructose-fed insulin-resistant rats. *Singapore Med J* 2005; 46: 82.
- Nandhini ATA, Anuradha CV. Hoe 140 abolish the blood pressure lowering effect of taurine in high fructose-fed rats. *Amino Acids* 2004; 26: 299-303.
- Jerome B, Elyett G, Edmond R, Christian D, Andrzej M, Yves R. Oligofructose protects against the hypertriglyceridemic and pro-oxidative effects of a high fructose diet in rats. *J Nutr* 2003; 133: 1903-08.
- Rosangela MNB, Mirian U, Maria SS, Debora QT, Carla R, Mario JAS. A high fructose diet affects the early steps of insulin action in muscle and liver of rats. *J Nutr* 2000; 130: 1531-5.
- McDonald RB. Influence of dietary sucrose on biological aging. *Am J Clin Nutr* 1995; 62: 284-93.
- Giardino I, Edelstein D, Brownlee M. BCL-2 expression antioxidants prevent hyperglycemia-induced formation of intracellular advanced glycation end products in bovine endothelial cells. *J Clin Invest* 1996; 97:1422-8.
- Oda A, Bannai C, Yamoka T, Katori T, Matsushima T, Yamashita K. Inactivation of Cu-Zn SOD by in vitro glycosylation in erythrocytes of diabetic patients. *Horm Metab Res* 1994; 26:1-4.

تعذیبه با رژیم غنی از فرکتوز می تواند با افزایش گلوکز خون همراه شود که آن هم به نوبه خود تشکیل رادیکال های آزاد را از اتواکسیداسیون گلوکز و گلیکوزیله شدن پروتئین ها (از جمله cu-zn SOD) را تشدید می کند (۴).

با توجه به داده های این تحقیق اثر رژیم غذایی غنی شده با فرکتوز بر پارامترهای استرس اسیداتیو در قلب و کلیه به شدت معنی داری بود، به طوری که در اثر فرکتوز مقادیر MDA در قلب و کلیه افزایش و فعالیت آنزیم های SOD و GPX در قلب و کلیه کاهش معنی داری داشت. این نتایج با نتایج مطالعات Patric و همکاران (۲۰۰۳)، Jerome و همکاران (۱۹۹۶)، Nandhini (۲۰۰۴) و همکاران Thirunavukkarasu و همکاران (۲۰۰۶) و Girard و همکاران (۲۰۰۵) مطابقت دارد (۲۹,۳۰,۳۱).

Arguelles و همکارانش در بررسی بیومارکرهای استرس اسیداتیو نشان دادند که در میان بیومارکرهای استرس اسیداتیو در سرم فقط پر اسیدهای لیپیدی سرم می تواند شاخص مناسبی برای پیشگویی وضعیت اسیداتیو بافتی باشد (۳۰). لذا در مطالعه

11. Nandhini ATA, Thirunavukkarasu V, Anuradha CV. Taurine prevents collagen abnormalities in high fructose-fed rats. Indian J Med Res 2005; 122: 171-7.
12. Hisashi H, Takeshi T, Yasuhiro W, Hidemi N, Noriaki E, Mitsuhiro Y. Oral taurine supplementation prevents fructose-induced hypertension in rats. Heart Vessels 2004; 19:132-6.
13. Bradford MM. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the protein-day binding. Analyt Biochem 1976; 72:248-54.
14. Mihara M, Uchiyama M. Determination of malonaldehyde precursor in tissues by thiobarbituric acid test. Anal Biochem 1978; 86: 271-8 .
15. Kannappan S, Jayaraman T, Rajasekar P, Ravichandran MK, Anuradha CV. Cinnamon bark extract improves glucose metabolism and lipid profile in the fructose-fed rat. Singapore Med J 2006;47(10):858-63.
16. Asako S, Tsutomu H, Haruaki K, Toshimasa O, Yoshio N, Masatomi T, et al. Effects of fructose and glucose on plasma leptin, insulin, and insulin resistance in lean and VMH-lesioned obese rats. Am J Physiol Endocrinol Metab 2000; 278: 677-83.
17. Sherlock R, Kathy C, Shaobin Z, Anne B, Seeme C, Cathereine J. Low dose fructose ingestion during gestation and lactation affects carbohydrate metabolism in rat dams and their offspring. J Nutr 1993 123: 2158-65.
18. Robin BK, Nila OG. Differential effects of sucrose, fructose and glucose on carbohydrate-induced obesity in Rats. J Nutr 1982; 112: 1546-54.
19. Marie JF, Eliane R, Christopher R, Patric F. Fructose-fed Rat hearts are protected against ischemia-reperfusion injury. Exp Biol Med 2006; 231:456-2.
20. Shirley RB, Judith H, Sheldon R, Elizabeth SP. Long-term effects of moderate fructose feeding on glucose tolerance parameters in rats. J Nutr 1981; 111: 307-14.
21. Karthikeyan M, Gullapalli P, Carani VA. Taurine prevents acrylonitrile-induced oxidative stress in rat brain. J Pharmacol 2003; 55: 1037-43.
22. Zavaroni I, Chen YD, Reaven GM. Studies of the mechanism of fructose-induced hypertriglyceridemia in the rat. J Metabol 1982; 31(11):1077-83.
23. Mayes PA. Intermediary metabolism of fructose. Am J Clin Nutr 1993; 58: 754-65.
24. Katsurada A, Iritani N, Fukuda H, Matsumura Y, Nishimoto N, Noguchi T, et al. Effects of nutrients and hormones on transcriptional and post-transcriptional regulation of fatty acid synthase in rat liver. Eur J Biochem 1990;190: 427-33.
25. Hara T, Cameron-Smith D, Cooney GJ, Kusunoki M, Tsutsumi K, Storlien LH. The action of a novel lipoprotein lipase activator, NO-1886, in hypertriglyceridemic fructose-fed rats. J Metabol 1998; 47: 149-153.
26. Bantle JP, Raatz SK, Thomas W, Georgopoulos, A. Effects of dietary fructose on plasma lipids in healthy subjects. Am J Clin Nutr 2000; 72: 1128-34.
27. Busserolles J, Zimowska W, Rock E, Rayssiguier Y, Mazur A. Rats fed a high sucrose diet have altered heart antioxidant enzyme activity and gene expression. Life Sci 2002; 71: 1303-12.
28. Thirunavukkarasu V, Amitha Nandhini AT, Anuradha CV. Cardiac lipids and antioxidant status in high fructose rats and the effect of alpha lipoic acid. Nutr Metab Cardiovasc Dis 2004; 14(6):351-7.
29. Girard A, Madani S, Boukortt F, Cherkaoui-Malki M, Belleville J, Prost J. Fructose-enriched diet

- modifies antioxidant status and lipid metabolism in spontaneously hypertensive rats. *J Nutr.* 2006; 22(7-8):758-66.
30. Arguelles S, Garcia S, Maldonado M, Machado A, Ayala A. Do the serum oxidative stress biomarkers provide a reasonable index of the general oxidative stress status? *Biochim Biophys Acta* 2004; 1674(3):251-9.